

KRÖNIKA

Ingen genväg till IT-säkerhet

"Fantasin hos förövarna är ofta hästlängder före säkerhetsfolket"

Åke Pettersson har på regeringens uppdrag sett över den civila beredskapen. Det är väl bra att det sker nu igen.

I tidigare krönikor har jag berättat hur illa ställt det är med IT- och elsäkerhet och hur beroende vi är av en fungerande infrastruktur. Nu senast på grund av "homepage"-viruset som drabbade 6 000 datorer inom domstolsväsendet. I verkligheten var nog antalet minst tio gånger fler.

Som vanligt när den nya tekniken fallerar ställer handfulla medarbetare frågan, när de plötsligt inte kan skicka eller ta emot e-post: "Hur gjorde man förr i världen?" Frågan och svaret hjälper föga. Det är inte längre förr i tiden, och post och telefon kan bara inte träda in i stället.

Petterssons utredning i all ära, men utredningar på det aktuella området brukar följas av en talande tystnad. Gunnar Nordbeck lyckades visserligen vända på Överstyrelsen för ekonomiskt försvar (ÖEF) till Överstyrelsen för civil beredskap (ÖCB), som tillsammans med Styrelsen för psykologiskt försvar med flera inte utan fog nu bör omvandlas till något annat. Ubåtsamiralen Dick Börjesson har utrett ledningsfunktionen på högsta nivå. Och trots all enighet om resultatet har föga hänt. Precis som på data- och elområdena.

Kanske kan bristen på nydaning bero på politikernas ständiga oro att tro sig tappa makt. Tänk om de i stället ägnade sig åt de grundläggande policyskapande frågorna. Det skulle vara bra för alla parter. Politikerna har ju alltid för mycket att göra. Lämna de vardagliga tillämpningsfrågorna till dem som kan och ska hantera dem. Det ger nog politikerna mer makt.

2000-PROBLEMET – kanske den största säkerhetsfrågan i modern tid – ledde till en upprykning. Frågan hamnade på vd/gd-nivå och på styrelsernas bord. Kommuner och länsstyrelser gjorde utmärkta insatser. Dessvärre har säkerhetsfrågorna sedan dess ramlat ned i källaren – i arkivet.

Hackare som planterar virus – antingen de kallas "Homepage" eller "I love you" är naturligtvis ett stort bekymmer. Att tvätta världens alla system från "I love you-buggen" lär ha kostat runt 100 miljarder kronor.

Hackare är trots det förmodligen ett ganska litet problem jämfört med spionage, företagsspionage och sabotage och skadegörelse.

I dagarna har det uppmärksammats att Gotlandsflyg förmodligen bokat en mängd stolar på konkurrenten Skyways plan som fått flyga med glest befolkade kabiner. Sådant är inget nytt.

I den mån man inte försöker spara pengar och vinna marknadsfördelar genom att granska konkurrenters produktutveckling och marknadsföringsplaner kan man ägna sig åt trassla till det för konkurrenterna. Åtgärder som kan utföras från andra länder och kontinenter är ofta svåra att spåra, än svarare att utreda för poliser, bevisa inför domstol av åklagare och försvara därmed för skadelidande att få kompensation.

IT-SÄKERHET ÄR INTE något allom givet. Systemen förändras, systemens umgängesvänner växlar, den egna och andra organisationer förändras. Fantasin hos förövarna är ofta hästlängder före säkerhetsfolket.

I många år uppträdde jag på en återkommande internationell säkerhetskonferens. Varje år var det alltid någon expert som hade kommit på den "slutliga lösningen". När man året därpå träffade vederbörande igen var det normalt att ställa frågan: "Hur var det med din lösning, var det inte några studenter från Harvard som lyckades spräcka säkerheten?" Svaret brukade ofelbart bli: "Det så klart, om man gör på det sättet!"

Säkerhet av nämnvärt slag kan bara uppnås genom ständigt återkommande sårbarhetsanalyser och externa penetrationstester. Ja, eftersom de flesta attacker och störningar åstadkoms av insiders så finns det naturligtvis en bra och enkel lösning på det säkerhetsproblemet. Se bara till att ni har en kun- nig, intresserad, välavlönad, nöjd och belåten personal!

JAN FRIESE

Könsdebatten får nytt bränsle

Birgitta Kurtén-Lindberg riktar den politiska inkorrekthetens skarpa ljus mot feminismen. Boken Tokfeminismen lyser in i könsrollsdebattens mörka vrår.

En inte alltför djärv gissning är att bannbulorna kommer att hagla över Kurtén-Lindberg. Frågan om manligt och kvinnligt får nämligen inte ha något med biologi att göra. En av Aftonbladets unga kvinnliga ledarskribenter har redan varit ute och dragit de i sammanhang- et obligatoriska parallellerna till nazismen.

Könsrollsdebatten

Tokfeminismen
Birgitta Kurtén-Lindberg
Timbro, 2001

Med all säkerhet kommer en av Bonnierboulevardpressens modernt uppfostrade kolumnister snart att ösa ur sig invektiv och med sedvanlig språklig finness hävda att författaren i jämställdhetens namn borde ta och placera boken... ja, ni vet var.

Möjligen är det just denna kategori av debattörer som bokititeln syftar på. För med tokfeminister avser Kurtén-Lindberg de som utan ringaste bevis upphöjer sitt eget önsketänkande till sanning. Gemensamt för dessa eskapister är att de förkastar all biologi som går jämställdhetspolitikens utopiska fifty-fiftymålsättning emot.

Undersöker biologiska orsaker

Nu ska det sägas att boken inte riktigt håller vad titeln utlovat. *Tokfeminismen* är en blandning av författarens personliga erfarenheter och mer allmänna betraktelser över feministiska teorier från de senaste tre decennierna. Det är inte främst någon pajkastning, även om Kurtén-Lindberg drar fram en del godbitar, utan till största delen är det ett seriöst försök att förklara könsrollernas biologiska orsaker.

En favorit i hären av feministiska Don Quijotes är annars den svenska kvinnliga författare som hävdar att judendomens och kristendomens framfört var ett slags patriarkatets konspiration för att krossa religioner med kvinnliga gudar i högäsat. Utan att vara en expert tror jag nog att Kurtén-Lindberg träffar mer religionshistoriskt rätt när hon framhårdar nämnda religioners rätt tydliga monoteistiska drag. Men skam den progressiva feminist som kapitulerar inför sådana triviala petitesser till orsaksförklaringar som första budets "Du skall inga gudar hava jämte mig".

Carl Tham får inte glömmas bort

Kända statligt avlönade feministiska åsiktsmaskiner som Ebba Witt-Brattström, Yvonne Hirdman och Margareta Winberg passerar naturligtvis revy. I jämställdhetens namn bör naturligtvis manliga exempel lyftas fram, så till exempel Carl Tham. Även om han har svårt att nå upp till Allan Guts höjder.

Allan Gut, professor i statistik, pekar på det faktum att småpojkar får ta med sig skruvmejslar i sängen, vilket han anser utgör ett bevis på att männen tidigt skolas att "till varje pris bli störst, bäst och starkast". I konsekvensens namn får man förmoda att den man som kan dra sig till minnes en skruvmejselfri barndom har funnit kvittot på sitt eget misslyckande.

Efter några års tystnad – och tvekan? – på

SAMTLIGA BILDER: PRESSENS BILD

När Margareta Winberg, Ebba Witt-Brattström, Bo Lundgren och Yvonne Hirdman (medsols uppträn från vänster) kokar feminismsoppa är biologin utesluten ur receptet.

området slänger nu högerns tankesmedja Timbro in en brandfackla i debatten. Det är naturligtvis välkommet, för inget område har varit så åtgärdat av tankeförbud och åsiktspoliser som jämställdhetsdebatten. Frågan om kön, biologi och könsroller har kännetecknats av intellektuella skyggglappar

"Frågan om kön, biologi och könsroller har kännetecknats av intellektuella skyggglappar"

som i fråga om vidsynthet och vetenskaplighet närmast har varit besläktad med de amerikanska kreationisternas syn på människans skapelse. Minns till exempel paniken kring Folkhälsoinstitutets *Leva*

ihop. Men till skillnad från kreationisterna, som till övervägande delen är lokaliserade kring några avlägsna majsfält i den amerikanska västern, har tokfeminismen inte utgjort någon perifer troslära. Kanske kan man se moderatledaren Bo Lundgrens nyligen genomförda konvertering till feminismen som ett tidens tecken på att all fler befinner sig bakom tokfeminismens intellektuella järnridå?

De andra har fel

Tokfeminismen är därför en bok som bör läsas. Inte nödvändigtvis för att Kurtén-Lindberg har rätt i allt vad hon skriver, även om hon sprider ljus och kunskap över många områden som har fallit i politisk korrekt glömska, utan för att de andra har fel. *Tokfeminismen* tillhandahåller en nödvändig motbild till den propaganda som trummas ut av det politiska etablissemangets överstepräster som inget hellre vill än att styra dina tankar. Läs och förskräcks!

JACOB RENNERFELT